

tilsigtedes, — jeg finder det tværtimod heldigt, at man foretager denne Udvidelse og ser bort fra, at det tidligere har været Lovovertrædelser, der nu altsaa legaliseres — og jeg tror dernæst heller ikke, at der kan være noget at indvende imod, at man medtager Varmekammerovne. — Men heller ikke derved er man bleven staaende, man har ogsaa medtaget Bestemmelserne i §§ 1, 4 og 5. Det er nu meget uskyldige Paragraffer, de sige i Virkeligheden intet som helst nyt. § 1 gaar ud paa at rette en upaatvivlelig Trykfejl i Loven af 1889, der ogsaa er bleven behandlet som saadan af Justitsministeriet ved Emanationen af Bekendtgørelsen af 30de Marts 1889. Fejlen er, at der i sidste Linie er kommet til at staa „3dje Stykke“ i Stedet for „4de Stykke“. Da Fejlen altsaa er rettet, er Bestemmelsen her for saa vidt overflødig, men den kan ingen Skade gøre. — Bestemmelserne i §§ 4 og 5 gaa ud paa at rette uheldige Affattelser af Loven af 1ste Marts 1889, ikke for at give den nogen anden Mening, men for at finde klarere Udtryk, og der kan heller ikke være noget at indvende derimod, thi de bestemme kun, hvad Justitsministeriet forlængst har opstillet som den efter Ministeriets Formening en rigtig Fortolkning af disse to Paragraffer. Jeg kan for saa vidt heller ikke her have noget at indvende mod Lovforslaget, skønt de fleste Paragraffer ganske vist ere overflødige, og man meget godt kunde have undværet dem.

Derimod stiller det sig anderledes med § 6, som foretager en Ændring i Lovens § 14. Det Kapitel i Loven af 2den Marts 1861, hvori denne Paragraf findes, beskæftiger sig med Reglerne for Brandsyn. I Lovens § 44 indeholdes der Bestemmelser om, at Brandfogden to Gange om Aaret med 2 Brandvidner skal foretage Eftersyn af samtlige Bygninger paa Landet, skal undersøge, hvor vidt Skorstene og Bagerovne og Ildsteder ere i behørig Stand, og ligeledes om de befalede Brandredskaber ere til Stede. Naar der findes Mangler i saa Henseende, skal Ejeren gøres opmærksom derpaa, og det skal paalægges ham at afhjælpe Manglerne, der skal senere foretages et Eftersyn, og, hvis Manglerne ikke ere afhjulpne, skal fornøden Indberetning foregaa til Politimesteren, ligesom der ogsaa skal gøres Indberetning, hvis Brandfogden maatte finde, at man paa et eller andet Punkt maa have overtraadt Bygningslovgivningen paa Landet, hvornæst det paalægges ham, at han skal holde en Protokol, i hvilken han skal indføre alt,

hvad findes fornødent, baade om de Mangler, han har forefundet, de Paalæg, han har givet, og de Eftersyn, han har foretaget, og denne Protokol skal underskrives af Brandvidnerne. Der indeholdes altsaa her nærmest Bestemmelser for, hvad Brandfogderne have at gøre, men samtidig ogsaa Bestemmelser for, hvad Publikum har at gøre efter de Paalæg, som gives dem af Brandfogden. Derefter kommer en Paragraf, som bestemmer, at naar nogen undlader at afhjælpe de udsatte Mangler eller opfyldte de givne Paalæg, skulle de anses med Bøder fra 2 til 100 Kr., ligesom de ogsaa skulle forandre det ulovlige. Denne Paragraf er saa i Loven af 1889 bleven ændret, for saa vidt som man har taget med ogsaa det Tilfælde, at den paagældende har overtraadt de givne Forbud. Der er saaledes fastsat Straffebestemmelser for de Behøere, som ikke efterkomme Brandfogdens Forskrift, ikke afhjælpe Mangler, ikke fjerne de Ulovligheder, der ere, m. v., men der gives ingen Straffebestemmelser for det Tilfælde, at Brandfogden overtræder sine Forpligtelser, undlader at foretage Brandsyn, ser igennem Fingre med de Ulovligheder, der findes, ikke fører sin Brandbog ordentlig osv. Det Tilfælde har været fremme i Praksis, og der foreligger navnlig en Højesteretsdom af 8de Juni 1881, hvori der udtales, at da den heromhandlede Bestemmelse ikke indeholder nogen Straffeforskrift, vil den paagældende Brandfoged være at anse efter Straffelovens § 143 jfr. 144, der handler om Tilsidsættelse af de Forpligtelser, der paahvile Bestillingsmænd. Nu ved Behandlingen i det andet Ting var man bleven opmærksom derpaa og havde fremdraget dette, at der ikke findes nogen Straffebestemmelse for Brandfogdens Forseelse, og man ønskede, at der her skulde indsættes en Straffebestemmelse. Jeg gjorde opmærksom paa, at det ikke behøvedes, og at der ikke i Praksis havde vist sig Trang dertil, idet der haves tilstrækkelige Straffebestemmelser, efter hvad Højesteretsdommen fremdrager, ligesom at der i det praktiske Liv næppe havde vist sig nogen Trang i saa Henseende. Men jeg kunde paa den anden Side ikke have noget at indvende imod, at man ogsaa fik Straffebestemmelser for dette Forhold, Forseelser med Hensyn til Brandsyn, ligesom for andre Forseelser af Brandfogden, for hvilke Straffebestemmelser haves i Brandpolitiloven, f. Eks. Tilsidsættelse af hans Pligter med Hensyn til Afbrænding af Lyng, med Hensyn til Hedebrande, med Hensyn til Ildslukning